

dommen. Når man får løftet folk ud af fattigdommen, fortsætter man så med børnearbejde i de lande, der er ved at blive løftet ud af fattigdommen? Nej, det gør man ikke, for så ved man godt, man skal have kvalificeret arbejdskraft, og det vil sige, at man begynder at sørge for, at der er skoler.

Vil man, når man har fået gang i økonomien, så acceptere dårligt miljø, dårligt indre miljø og ydre miljø, dårligt arbejdsmiljø og miljøomkostninger i naturen? Nej, det vil man ikke. Vi kan se, hvordan de asiatiske lande jo simpelt hen i løbet af 1990'erne og det her årti øger og øger deres miljøregulering og -lovgivning. Det gjorde de jo ikke i 1970'erne. Det har de gjort, i kraft af at de har fået en økonomisk fremgang, og så vil deres borgere selvfølgelig heller ikke acceptere, at de lever i svineri eller i byer, hvor de ikke kan ånde.

Så den økonomiske vækst er altså en væsentlig forudsætning for at løfte folk ud af fattigdommen, fjerne børnearbejdet, fjerne det dårlige arbejdstagermiljø. Det er den ene side af det.

Kl. 11.45

Den anden side af det er selvfølgelig, at vi ønsker internationale aftaler, og det er jo dem, vi laver – frihandelsaftaler, hvori arbejdstager-spørgsmålene indgår. Der kommer så spørgsmålet op: Jamen hvad gør man så, hvis ikke de respekteres? Altså, i disse internationale frihandelsaftaler, som hr. Steen Gade var inde på, og som EU ligger i spidsen for – for sådan en aftalerne i EU-systemet, frihandelsaftalerne laves jo gennem EU – står der jo en masse regler, som skal opfyldes, bl.a. altså ILO's bestemmelser. Og hvad så, hvis de ikke respekteres? Det er hr. Frank Aaens tilbagevendende spørgsmål, og det er et rigtigt spørgsmål.

Der er svaret jo dette, at man i frihandelsaftalen kan tage det problem op, og hvis landet ikke agter at implementere frihandelsaftalen med disse arbejdstagerrettigheder og -spørgsmål, som står i dem, så kan frihandelsaftalen opsiges. Det vil den stat, der har indgået aftalen, jo slet ikke være interesseret i. Det vil sige, at staten, man laver aftalen med, får ansvaret for at implementere aftalen. Der er yderligere det i vores aftaler, herunder de aftaler, vi arbejder med for tiden, at de også skal overvåges. Det vil sige, at vi vil overvåge, at aftalerne også respekteres.

Jeg tror, det er den rigtige vej, for gør man det andet, nemlig at ét land sætter sig ned og siger, at dette er skidt på den og den måde, og det vil man ikke have, så er jeg ikke sikker på, at det

ville være WTO-medholdeligt, for der ville man kunne kalde det en teknisk handelshindring.

Hov, for resten, det er jo også en af grundene til, at præcis den tredje verden er så svær at trække til trug i WTO-forhandlingerne. De siger: Nu kommer I med alle jeres krav, som betyder, at vores komparative fordel – som det hedder i økonomien – forsvinder, fordi I er bange for os. I Doharunden er det, vi arbejdede for, og det, vi ønskede at få ind, disse arbejdstager-spørgsmål, disse rettighedsspørgsmål. Men de har ikke været accepteret af den tredje verden, som siger: Her kommer I så og pålægger os nogle ting, som gør vores varer dyrere, og som fjerner vores fordele ved økonomiske vækst.

Så der skal hr. Frank Aaen passe på, og det er ikke sagt polemisk. Man skal passe på, at man ikke pludselig kommer til at spille den rolle, at man forhindrer udvikling, når det jo faktisk er den gode udvikling, hr. Frank Aaen og vi andre også gerne vil.

Så der er mange komponenter i det, som gør tingene mere komplicerede, men som også gør disse internationale frihandelsaftaler så meget desto mere nødvendige og også gør det nødvendigt med detaljering i dem, og det er jo også det, vi gør mere og mere i de frihandelsaftaler.

Til hr. Naser Khader vil jeg sige, at jeg til fulde respekterer hr. Nasers ønske om, at vi har mere fokus på minimumsstandarder for, hvordan virksomheder skal opføre sig. Men det er jo præcis det, vi gør igennem disse internationale aftaler, hvor det bliver landet, der har indgået aftalen, der skal holde øje med virksomhederne. Det tror jeg er et bedre system, end at vi på grænsen skal stå og holde øje med virksomhederne. For der tror jeg faktisk vi ville løbe ind i en kolossalt masse retsspørgsmål, som jeg ikke er sikker på man ville kunne vinde i hver gang, for nogle af tingene ville være WTO-stridige set fra afsenderlandets side.

Med hensyn til skatterne, som hr. Steen Gade var inde på: Jeg synes også, det er et væsentligt og ret overset spørgsmål i den normale bevidsthed. Men der gøres faktisk ret meget ved det. Vi har f.eks. værneregler, som skal modarbejde tynd kapitalisering. Og hvad betyder så det? Det betyder, at et dansk selskab ikke må være finansieret ved gæld i for høj grad. Det vil sige, at hvis gælden er højere end fire gange egenkapitalen, får selskabet ikke skattefradrag for den overskydende del af gælden. Det er altså noget, vi selv har lavet.